

Tietäjät

Olet joskus voinut olla Tietäjä. Koulun joulujuhlassa se oli hieno rooli. Miten upea olikaan kumartaa vastasyntyntä ja ojentaa kallisarvoinen lahja. Tietäjät olivat ensimmäisiä lähetystyöntekijöitä. He palasivat omaan maahansa ja kertoivat Vapahtajan syntymästä.

Monesti muulloinkin olet ollut tietäjän roolissa. Lapsesi on kysellyt sinulta vaikeita ja odottanut lapsen valtaisalla luottamuksella, että kyllä isä tai äiti tietää ja osaa. Moneen asiaan onkin voinut lapselle vastata. Mutta aika monta kertaa vanhempana onkin ollut lapsen kanssa ihmettelijänä, valmista vastausta vailla.

Pyhän ja uskon ydinkysymysten luo on monta tietä, tieto on yksi niistä. Mutta kaikkea emme tiedä, kaikkea emme voi järjellä selittää. Tieto sortuu välillä pilkkaamaan pyhää ja järki kukistamaan tunteen. Olemme kuin opetuslapsi Tuomas; meidän pitäisi nähdä, että voisimme uskoa. Meidän pitäisi niin usein tietää, jotta voisimme uskoa. Usko ei kuitenkaan suuntaudu siihen, mitä me pidämme totena, vaan siihen, mitä me emme näe.

Joulun ei niinkään kuulu tietäminen. Joulun kuuluu pieniä ja suuria salaisuuksia, hämmästyttäviä ihmettelyä ja Äiti-Marian kaltaista tutkistelua. Joulun sanoma on rauhan sanomaa. Joulun sanoma vapauttaa suorittamisesta, ehtimisestä ja osaamisesta. Jouluna saa vastaanottaa lahjan, joka kantaa. Joulun Vapahtaja syntyi sinunkin vuoksesi. Jospa vanhempina oppisimme olemaan lasten kaltaisia, iloitsemaan pienistä asioista. Silloin löytyisi rohkeutta olla vaatimatta itseltään liikaa. Silloin joulun ilo löytyisi jo tavallisen arjen keskeltä.

Vaatimaton talli sai olla suuren ihmeen todistaja. Sinne saamme tehdä matkaa tietäjien ja paimenten lailla ja kuulla sanat: Teille on tänä yönä syntynyt Vapahtaja. Älkää siis pelätkö.

MUISTIINPANOJA
